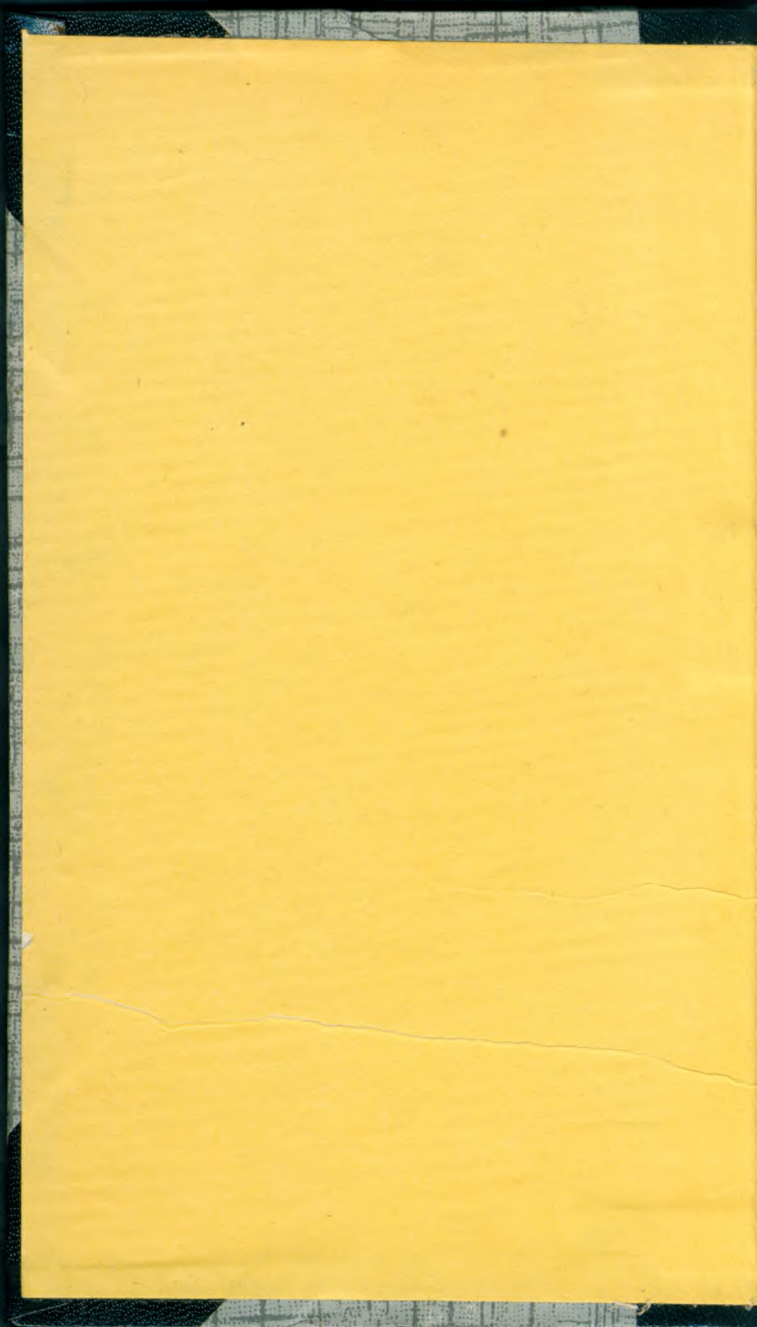
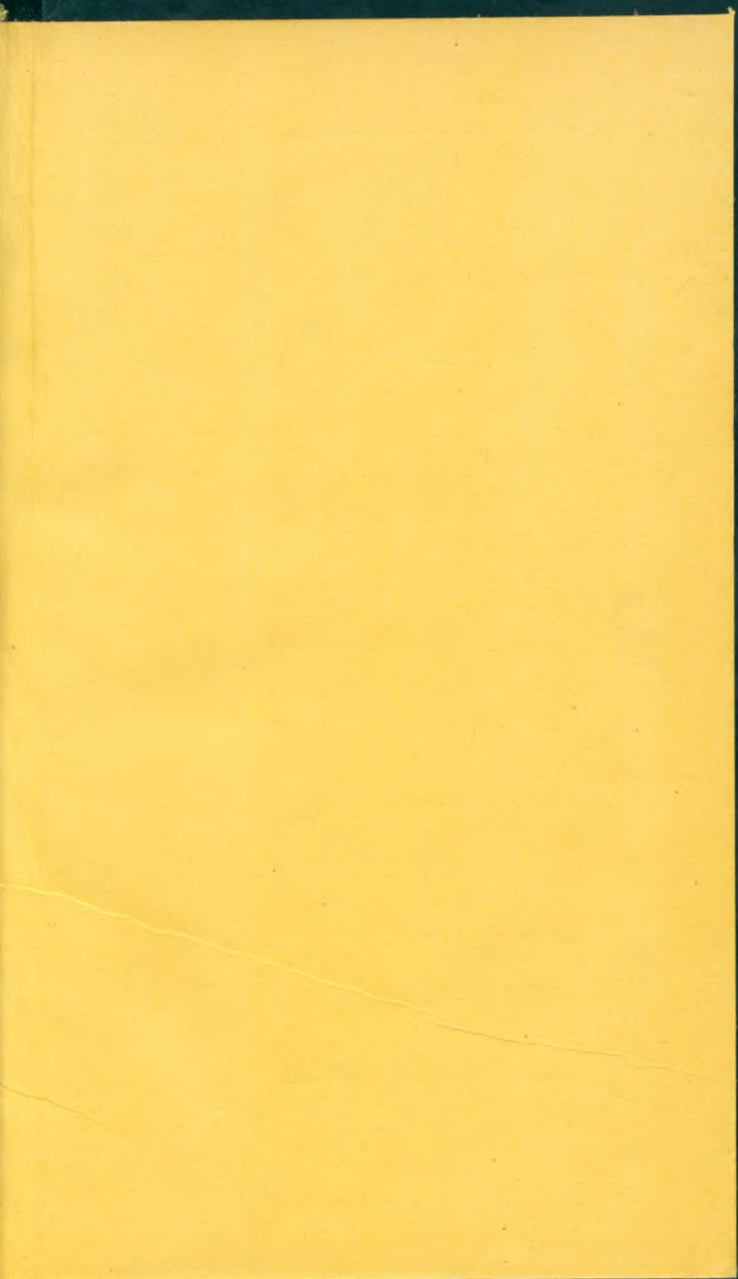
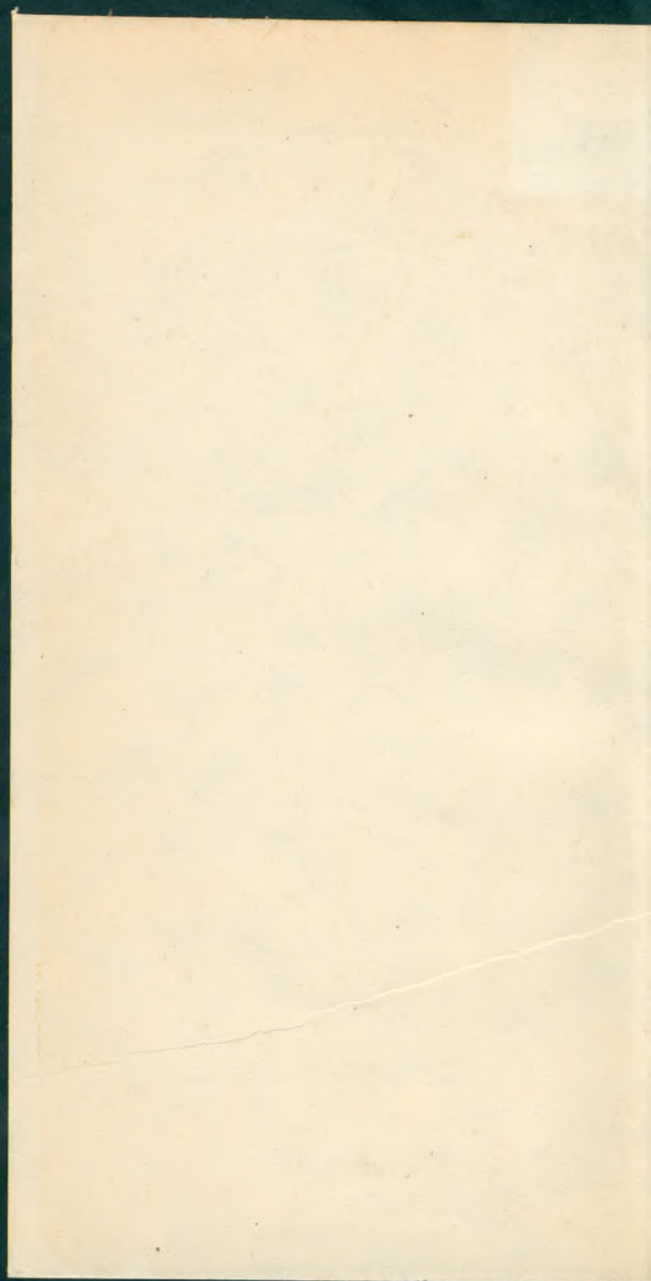

M
15.948 OSZK
166-67...

M.....
5.948 OSZK
6-167.....

és füzet ára 60 fillér.

TOVARÓSI SZINHÁZAK MŰSORA

166—167.

KATINKA GRÓFNŐ

OPERETTE ELŐJÁTÉKKAL
HÁROM FELVONASBAN

IRTA
FARAGÓ JENŐ.

ZENÉJÉT SZERZÉ
HÜVÖS IVÁN.!

BUDAPEST.
LAMPÉL R. KÖNYVKERESKEDESE
(WODIANER F. ÉS FIAI) RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

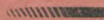
FOVIRKÖSI SZÍNHÁZAK MŰSORAI.

Egy-egy szám ára 30 fillér.

Az első betű a szerző, illetve a fordító neve.

A műkedvelői színpadoknak alkalmas 1 felvonásos daraboknál jelezvén van a szereplők száma.

1. Az ördög mátkája. Népszínmű 3 felv. Géczy István
- 2—3. A hivatalos feleség. Vigjáték 4 felvonásban
Savage—Márkus J.
- 4—5. A császár ezredese. Színmű 6 képben. Ohnet—Fái
- 6—7. Az államtitkár ur. Vigjáték 3 felv. Bisson—Ambrus
- 8—9. A talismán. Drámai rege 4 felv. Fulda—Makai Emil
10. Szőke Katalin. Dráma 3 felv. Voss—Makai Emil
11. Bánk bán. Dráma 5 szakaszban. Katona József.
12. Kisértetek. Színmű 3 felv. Ibsen—Rudnyánszky Gyula
- 13—14. A kikapós patikárius. Bohózat 4 felvonásban
Gandillot—Heltai.
15. John Gabriel Borkmann. Színmű 4 felv. Ibsen
Jászai Mari.
- 16—17. A Benoiton család. Vigj. 5 felv. Sardou—Váradi
18. Ifjúság. Dráma 3 felv. Halbe—Szomaházy.
19. A becestelenek. Dráma 3 felv. Rovetta—Hegedüs G.
- 20—21. Medea. Szomorujáték 5 felv. Grillparzer—Ambrus
- 22—23. A persely. Bohózat 5 felv. Labiche-Delacour—Góth
- 24—25. Frou-frou. Színmű 5 felv. Meilhac-Halévy—Fái J.
26. A vasgyáros. Színmű 4 felv. Ohnet—Fái J. Béla.
- 27—28. Fedora. Dráma 4 felv. Sardou—Paulay Ede.
- 29—30. Lecouvreur Adrienne. Dráma 5 felvonásban.
Scribe-Legouvé—Csepreghi L.
31. Niobe. Bohózat 3 felv. Paulton—Szomaházy I.
- 32—33. Az agglegények. Vigjáték 5 felv. Sardou—Ambrus
- 34—35. Az egér. Vigjáték 3 felv. Pailleron—Fái J. Béla.
- 36—37. Roberto de Pedrosa. Dráma 3 f. EcheGARAY—Szalai
38. Felhőszakadás. Népszínmű 3 felv. Gerő Károly.
- 39—40. Rejtett arc. Vigjáték 4 felv. Blumenthal—Adorján
41. Turaser Bertalan. Dráma 3 felv. Langmann—Agai
42. A harang. Színmű 3 felv. Kazaliczky Antal.
43. A hipnotizált anyós. Bohózat 3 f. Bisson—Kövessy
44. A pártütők. Vigjáték 3 felv. Kisfaludy Károly.
45. Gringoire. Színmű 1 felv. (4 férfi, 2 nő, né
Bauville—Csepreghi.
46. Az idegesek. Bohózat 1 f. Michel és Labiche—Hosvai
47. Az aranyasszony. Vigj. 3 f. Schöthan és Koppel
48. Tosca. Dráma 5 felv. Sardou—Makó Lajos.
- 49—50. Szent-e vagy örült? Dráma 3 felv. EcheGARAY—Szalai
51. Az utczai énekeslány. Lírai ötlet 1 felv. (2 fér
2 nő, nép) EcheGARAY—Szalai.
52. Mozgó fényképek. Bohózat 3 felv. Blumenthal
Kadelburg-Heltai.
- 53—54. A vadkacsa. Színmű 5 felv. Ibsen—Gerő Attila.
- 55—56. A nők barátja. Vigjáték 5 felv. Ifj. Dumas Sándor
Kürthy Emil.
57. Adorján báró. Színmű 4 felv. Prém József.
58. Kean. Vigjáték 5 felv. Id. Dumas Sándor—Hevesi
- 59—60. A haramiák. Szomorujáték 5 f. Schiller—Hevesi

Folytatás a boríték 3. oldalán.

KATINKA GRÓFNŐ.

OPERETTE ELŐJÁTÉKKAL HÁROM FELVONÁSBAN.

IRTA :

FARAGÓ JENŐ.

ZENÉJÉT SZERZETTE :

HÜVÖS IVÁN.

BUDAPEST,

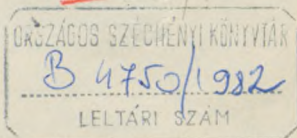
LAMPEL RÓBERT (WODIANER F. ÉS FIAI)

cs. és kir. udvari könyvkereskedés kiadása.

Színházakra nézve kézirat.

M15.948/166-167

SZEMÉLYEK:

Romanovszky Kázmér gróf.

Katalin, grófnő.

Ulászló gróf.

Simon gróf.

János gróf.

Ledolska grófné.

Laura grófné.

Erzsébet grófné.

István gróf.

Anna grófné, a felesége.

Katinka grófnő, a leányuk.

Teofil herceg.

Pető, diák.

Rezeda }
Aranyvirág } táncosnők.

Ulrik, Teofil szolgája.

Ján, Ulászló szolgája.

Várnagy.

Pásztorfiú.

Pásztorleány.

1., 2., 3. fegyveres.

Kürtösök, vadászok, katonák, huszárok, násznép, nemesek, apródok, hírnökök.

Történik egy lengyel városban.

ELŐJÁTÉK.

A Romanovszky kastély nagy terme, melynek háttérét a család őseinek és Jánnak életnagyságú képei foglalják el. Egymás mellett Kázmér és Katalin, Ulászló és Ledoiska, Simon és Laura, János és Erzsébet. Utolsó sorban Ján. A képek körül aranyos címeres rámak. A boltíves terem baloldalán három ajtó, a jobb oldalon három ablak, mely holdsütötte kertre nyílik. A függöny felmenetelekora a termet csak a kandelláber gyöngye fénye világítja meg. A színen három fegyveres szolga van egy-egy ajtó előtt szundikálva. A függöny felgördülte után *Melodráma*, csendes szerelmes muzsika kíséri a következő cselekményt:

1. A kertben Pető diák szerenádát ad Katinka grofnőnek.
2. Katinka grófnő szökése, lebocsát egy kötélhágcsót, az ablakon kímászik. Gyors ütemű zene, mely egyre elhalóbb és egy dobütésben végződik. Erre a fegyveresek felébrednek, egyenkint az ablakhoz futnak, izgatottan tekintenek, s az ablakon át egyszerre kilövik fegyverüket. Lövés után megelégnél a kastély, cselédek lámpákkal és fáklyával a színpadra rohannak.

ELSŐ JELENET.

HÁROM FEGYVERES, PETŐ (*kívül*), majd KATINKA,
később CSELEDEK.

Pető (*külső ének*):

Jer le, szerelmes drága virágom,
Nézd mi szépen világít a hold,
Emlékezzél amaz éjszakára,
Melyen a csalogány szépen dalolt.
Jer le már, gerlepár
Tud csak róla, ha csattan a csók,

Szöghajam simogatják kis kacsók,
 Jer le már, gerlepár
 Úgy teszen éppen, mint te meg én.
 Jer le már.

Katinka (ének alatt bejön kötélhágcsóval, melyet az erkélyablakból lebocsát, lemászik rajta. A három fegyveres a zenére felébred, észreveszik a szökést, utána lőnek Katinkának, lövésre a cselédek minden oldalról a színre rohannak).

Kar: Hahó mi zaj, hahó mi baj,
 Mi történt, gyorsan megmondjátok.
 Hahó mi ez, hahó mi lesz,
 Miért dördült el a puskátok?
 Hahó miért, hahó kiért,
 Zavarják meg a nyugalunk.
 Hahó ki jó, hahó ki ő,
 Hogy akkor sincs nyugodalmunk,
 Ha alszunk!

MÁSODIK JELENET.

VOLT, ISTVÁN, ANNA.

Ketten: Mi láрма ez, mi szörnyű láрма,
 Talán a sátán köztünk jár ma,
 Tán Belzebub csap dárídót?

Kar: Tán Belzebub csap dárídót.

István, Anna:

Gyorsan elszáll a röpke álom,
 Soha többé meg nem találom,
 Fel ne riaszd az álmodót.

Kar: Fel ne riaszd az álmodót.

István, Anna:

Miért e zaj, mi hát a baj?

Kar: Türelem, mindjárt megtudjátok.

István, Anna:

Nos hát mi lesz, nos hát mi ez?

Kar: Bút, bánatot hoz ez reátok.

István, Anna:

Miért, miért, miért?

Három fegyveres:

Ört állunk nappal-éjjel,
Páratlan éberséggel,
És mivel jól vigyázunk,
Most csak azért lármázunk,
Megszökött ám a foglyunk,
Másikat hol találunk?

Mind: Ört állunk nappal-éjjel, stb.

(Kar után mind el.)

HARMADIK JELENET.

ISTVÁN, ANNA.

(Próza.)

Anna (karosszékhöz esik): Hát kellett ez neked?

István: Hát kellett ez nekem?

Anna: Megmondtam, hogy ne erőszakold azt a leányt. Megszólalt a szíve és most arra hallgat.

István: Ostoba beszéd! Leányábránd! Dőreség! Azok miatt nem kosarazhatjuk ki a herceget.

Anna: Dehát várjon a herceg, amíg elmúlnak ezek a leányábrándok.

István: Várjon! Könnyű ezt mondani. De neki már nincs sok ideje várni. Egyik lábával a sirban van!

Anna: És a másikkal a házasságban. Szegény Katinkám!

István: Csak sopánkodj te is. Persze arra nem gondolsz, hogy szegények vagyunk, mint a templom egere, hogy ma-holnap dobra kerül ez a kastély is. Csak Katinka segíthet rajtunk azzal, hogy a hercegnek nyújtja kezét.

Anna: Nem tudom, hogy a Katinka lovagjának van-e vagyona, de szíve van. Szereti Katinkát és Katinka szereti őt. Hát rossz néven vehetjük-e tőle, hogy hallani sem akar a hercegről és haragudhatunk-e azért, hogy szerelmes?

István: Szerelmes! Szerelmes! Dehát kiféle, miféle az ipse? Vajh ki ő és merre van hazája?

Anna: Hogy kiféle, miféle? Magyar levante és tudhatod, hogy a mi familiánkban nagy szerep jutott a magyar szívnek. Katalin grófnő, az ösanyánk, ma-

gyar asszony volt és ha Katinka magyar embert szeret, hát ebben némi része van az ösanyjának is.

István: Megmondtá-e nekünk Katinka, hogy ki-nek adta a szívét, eljött-e hozzánk a szerelmes lovag, hogy megkérje tőlünk a tisztességes leányzó kezét? Ugy-e nem tette? Nos hát a herceg megtette és Katinka az övé lesz!

Anna: Csak megkerüljön a leány!

István: Meg fog kerülni, amint hogy megkerült először is, másodszor is, ez a harmadik szökése sem vezethet messzire. *(Kívül zaj.)* No lám, már hozzák is!

NEGYEDIK JELENET.

VOLTAK, KATINKA, FEGYVERESEK.

Katinka *(kertészleánynak öltözve belép, visszaszól az utána jövő fegyveresekhez szigorúan)*: Ti elmehettek! *(Azok el, szüleikhez lép, pukedlőt csinál.)* Itt vagyok!

István *(szigorúan)*: Kisasszony, mit jelentsen ez?

Katinka: Hogy mit jelentsen?

Ének:

Madárdalos szép éjtszakán
Történt ez meg velem,
Szívembe tért, szívembe szállt
Az édes szerelem!
Hogy merről jön, hogy merre mén,
Nem kérdeztem meg tőle én.
S azóta hej a szemem könnyez,
Mert ajkam csóktól nem piros,
Szomorún várom, míg szabad lesz,
[:Mi most tilos:]

Madárdalos szép éjtszakám,
Emléked megható,
Mire megjött a napsugár,
Katalin lett Kató!
[:Mily szép:] volt ez a múlt,
Lelkem szenvedni megtanult
S azóta hej a szemem stb.

István: Mondtam már, kisasszony, hogy lári-fári. Ön a hercegé lesz és a herceg az öné! Akkor aztán az ajka csóktól lesz piros és szabad lesz az, mi most tilos.

Katinka: Nem leszek a hercegé! Nem szeretem őt! Mást szeretek!

Anna: Mást szeret!

István: Az nem házassági akadály. Te sem szerettél engem, az anyám se szerette apámat, s az őseink se szerették egymást. Ez tradíció a mi családkban.

Katinka: Borzasztó!

István: Nincs ok a szörnyűködésre kisasszony! Sokkal borzasztóbb az, hogy ön hol kéményseprőnek, hol lovásznak, hol meg kertészleánynak öltözik, és megszökik a szülei házból.

Katinka: És meg fogok szökni ezentúl is, amíg csak céloamat el nem érem, amíg azé nem leszek, akit imádok s aki nélkül nem kell nekem az élet.

István: Ez nagyon szépen volt mondva kisasszony! Nekem pedig az a válaszum erre, hogy lélek az ajtón se be, se ki! A hercegé leszel, punktum!

Katinka: Majd meglátjuk!

István: Azt mondom, hogy a hercegé leszel. (El.)

Anna: Légy okos, leányom! Légy okos, légy jó! (El utána.)

ÖTÖDIK JELENET.

KATINKA.

Katinka (egyedül): Lemondjak róla? Nem, ez lehetetlen! Hát lemondhatunk-e a napsugárról, lemondhatunk-e a levegőről? És ha meg kellene is válnom a pompától, a gazdagságtól, akkor sem tehetnék másként. A balsikerek új tettekre serkentenek! Megpróbálkozom a szökéssel negyedszer is, hátha most szerencsésebbek leszünk, és nem csipnek meg bennünket az első utcasarkon. Azaz, hogy csak engem csiptek nyakon mindannyiszor, ő eltűnt, mint a kámför, azaz, hogy kereket oldott, mint a szellemek, hipp-hopp — itt vagyok, nem vagyok! De valahányszor eltűnik, mindig előkerül újra. Megpengeti a gitárját és szerelmes szóval, édes dallal hív-csalogat. (Kívül Pető énekel.)

Ének:

Jer, le szerelmes drága virágom stb.

Katinka *(ének alatt):* Hát lehet-e ennek ellentállani! *(Hol az ablakhoz, hol az ajtóhoz fut, de az örök útját állják, végül székre roskad.)* Azt mondotta, hogy lélek az ajtón se be, se ki, és beváltotta a szavát. De azt is mondta, hogy a nagyanyó se szerette nagyapót, hogy az őseink se szerették egymást. A mi családukban nem szabad szeretni. Hát ha megkérdezném tőlük, hogy igaz-e ez? Igen, igen! Ez jó eszme! *(Széthúzza az ősök képeit takaró függönyt s eljök térdei.)*

Ének:

Mondjátok meg, nagyanyó, nagyapó,
Nem tudtátok sohase mi a jó?
Nem tudtátok, mi a bók, mi a csók,
Tüzes ajkak, hogy mire valók?
Nem tudtátok, hogy mi a szerelem,
Milyen bűvös édes egy gyöttelelem?
Nem tudtátok, hogy mi a könny,
Mely gyakran a szemünkbe jön?
S nem tudtátok, hogy mi az öröm?
Drága nagyapó, reám tekints,
Drága nagyanyó, csak egyet ints,
Bárha tőlem [:messze:] vagy
[:Óh el ne hagyj:]

Mondjátok meg, nagyapó, nagyanyó,
Nem tudtátok sohase mi a jó?
Nem tudtátok, hogy a szél mit regél?
Nem tudtátok, a szív mit remél?
Nem tudtátok, miért szép a világ?
Nem tudtátok, hogy mért nyit a virág?
Hogy miért virágos a határ?
Es hogy miért dalos a madár?
Nem tudtátok mindezt, óh be kár.
Drága nagyapó, reám tekints stb.

(Ének után a képek előtt állva, mintha választ várna.)
Segíts meg, nagyanyó, nagyapó! Segíts meg, Ulászló bácsi, aki még szolgádat is megsegítetted szerelmes

bajában, azért is örködik itt melletted a jó Ján még holtában is! *(Kívül Pető eltávozoló dala hangzik, mire zokogva a karosszékekbe dől, hol elalszik. Kívül 12 óraütés, utána a zenekarban Melodráma, az ösök életre kelnek, kilépnek a keretből s az asztalhoz ülnek.)*

HATODIK JELENET.

VOLT, AZ ÖSÖK.

Kázmér: Hallottátok?

Ösök: Igen!

Kázmér: Baj van a portánkon,
Nagy sérelem esett kicsi unokánkon,
Nem szenvedett soha egyetlen egy öse,
A szerelem mián ne szenvedjen ő se.

János: Mit tegyünk?

Ulászló: Még kérde, nem tudod kisütni,
Én már kifundáltam, közjük kell ütni.

Kázmér: Csendesen csak!

Mind: Várjunk!

Ulászló:

Nem bánom, úgy légyen,
Bárha az arcomat égeti a szégyen!
Bárha jobb szeretnék kicsinyég sietni,
Azt mondták rólunk, hogy nem tudtunk szeretni.
Hiszen száz-egy asszony reggel, délbe, este
Sarkantyúm pengését, ajkam szavát leste
És amerre jártam és amerre keltem,
Ölelő karokra, csókos ajkra leltem.

Katalin:

Nem tudtunk szeretni? Még ilyet ki hallott?

Nékem a levante mind szerelmet vallott.

Igaz, hogy közöttük hideg szívvel jártam,

De csak azért, mert az igazira vártam.

Ledoiska: Én megszőktem azzal, akit megszerettem.

Laura: Én is álmaimnak lovagjává lettem.

Simon: Szálltam, mint a pille, rózsáról rózsára.

Erzsébet: Szerelmes szívemnek hűség volt az ára,

Ján: És mert a szerelem nemcsak urak dolga,
Kaptam csókot én is gyakorta a szolgálta,
Nagyokat cuppantott Julcsa, Kati, Panna,
Milyen jó is volna, ha még ma is anna.

Kázmér: És azt mondják rólunk, nem tudunk szeretni.

Katalin: És az unokánkat készek eltemetni.

Ulászló: Hadd üssek közük, hol a buzogányom.

Kázmér: Várjunk csak!

Mind: Várjunk csak!

Ulászló: No jó, azt se bánom!

Katalin (*Katinkához megy, kezét vállára teszi*):
Katinka!

Mind: Katinka!

Katinka (*felriad, szepegve körülnéz*): Nagyanyó!
Nagyapó!

Katalin:

Készen vagyunk, lányom, hogy segítsünk rajtad,
Mondjad el csak, miért nyílt panaszra ajkad.

Katinka (*középre megy, körülveszik*).

Ének. *Finale.*

Madárdalos szép éjtszakán
Történt ez meg velem,
Szívembe tért, szívembe szállt
Az édes szerelem!
Hogy merről jön, hogy merre mén,
Nem kérdeztem meg tőle én.
S azóta hej a szemem könnyez,
Mert ajkam csóktól nem piros,
Szomorún várom, míg szabad lesz,
[:Mi most tilos:]

Mind: S azóta hej a szeme könnyez stb.

Kázmér: Bizd ránk magad!

Katalin: Ne félj, ne félj!

Ulászló: Hol én vagyok, ott nincs veszély!

Lodoiska: Az én tanácsom, csak szeress!

Laura: Akármilyen ér, neved!

Katinka: Mondjátok meg, nagyapó, nagyanyó,
Hát tudjátok mégis, mi a jó?
Tudjátok, hogy mi a bók, mi a csók,
Tüzes ajkak, hogy mire valók.
Tudjátok hát, hogy mi a szerelem,
Milyen bűvös édes gyötirelem.
Tudjátok hát, hogy mi a könny,
Mely gyakran a szemünkbe jön?
Es tudjátok, hogy mi az öröm?

Drága nagyapó, reám tekints,
Drága nagyanyó, csak egyet ints
Most, hogy hozzám [:közeli:] vagy,
[:Óh el ne hagyj:]
Nézzed, nagyanyó téged megért,
Sírni, szomorkodni nincs miért,
Szerelmes kis [:lányka:] vagy,
Csak az maradj!

Mind :

(Tabló.)

— Fügöny. —

ELSŐ FELVONÁS.

(Terem, mely hátul nyitott s egy emelkedett lépcsős terraszra nyílik. A prospektus távoli erdős vidéket mutat. Jobbról-balról két-két ajtó és az estradó előtt is van jobbról-balról kijárás. A színpad virágguirlandokkal és lampionokkal van díszítve. A függöny felmentekor az estradon négy kürtös áll. Kürtszóra minden oldalról jön a kastély cselédsége.)

ELSŐ JELENET.

VADÁSZOK, CSELEDEK, NÉP.

Kar:

[Visszhangozza:] völgy, a hegy,
[A legszebb lány:] ferjhez ma megy,
Fején a mirtus koszorú,
De ő hajh mégis szomorú.

MÁSODIK JELENET.

VOLTAK, KATINKA (szó)

Katinka:

A hercegnő megy esküvőre,
Hintója csupa ragyogás,
Es rózsát hintenek elébe.
Nagy uraknál ez így szokás.
Kling-klang zene szól s hangzik ágyúszó,
S az utcasarkon egy kis lányka
Így sóhajt: ah ennek be jó!

A hercegnő szeme kisírva
 És arca olyan halovány,
 Meg van már az egekbe írva,
 Hogy boldogtalan lesz a lány. Kling-klang stb.

A hercegnő beteg szívére
 Gyógyír ah sehol sem akad,
 Szabad szeretni minden lánynak,
 Csak ő nékie nem szabad. Kling-klang stb.

Kar (visszhangozza stb. mialatt az ajándékokat átadják Katinkának s mind elmennek).

HARMADIK JELENET.

KATINKA, ANNA.

Katinka (szintén távozni akar, de találkozik a belépő Annával): Anyám, édes jó anyám, én nagyon boldogtalan vagyok!

Anna: Sírd ki magad, leányom, ez jót tesz. Mire felszáradnak könnyeid, megnyugszik majd szíved-széd is.

Katinka: Soha! Soha!

Anna: Tudod, hogy apád hajthatatlan! Nem ellenkezhetsz vele, hiszen a hatalmában vagy.

Katinka: De te, anyám, te csak nem akarod, hogy boldogtalanná legyek? Te csak nem akarod, hogy a hercegé legyek?

Anna: Én azt akarom, amit apád akar, ő urunk és parancsolónk!

Katinka: Ugy jaj nekem!

Anna: Nono, nem kell annyira kétségbeesned! Az Isten megsegít!

Katinka: O is elhagyott! Elhagyott a föld, az ég! Most már csak a pokoltól kérhetek segítséget.

Anna: A pokoltól!

Katinka: Igen, anyám, csak az ördögnek van szíve. Csak az ördög szánja meg a szegény szerelmeseit. Csak az ördög segít rajtunk!

Anna: De hát hogyan beszélhetsz ilyet?

Katinka: A te anyagi jószágod, anyám, nem segített rajtunk. Hiszen csak azt kértem tőled, tedd lehe-

tővé, hogy még egyszer láthassam Petőt, mielőtt a hercege leszek. És megtetted?

Anna: Isten látja lelkemet, hogy nem tehettem másként, mint ahogy cselekedtem. Neked is leányom, az Urban és az ő szolgájában legyen bizalmad. *(Ajtót tárt.)* Lépjen be atyám!

NEGYEDIK JELENET.

VOLTAK, PETŐ *(barátruhában).*

Anna: Leányom, ime a szent atya, aki megviszta szegényem. *(Elmegy.)*

ÖTÖDIK JELENET.

KATINKA, PETŐ.

Pető *(változtatott hangon):* Meggyónsz-e nekem, leányom?

Katinka: Meggyónok neked, lelki atyám!

Pető: Mondjad hát!

Katinka: Gyónom a mindenható Istennek és neked, lelkiatyám, én husvét nagyhetében voltam gyónni és azóta ezen vétkekkel bántottam meg az én jó Istenemet. Szerettem!

Pető: Az nem bűn.

Katinka: Csókot kaptam, csókot adtam!

Pető: Az nem bűn!

Katinka: Öleltem és ölelgettek!

Pető: Az nem bűn!

Katinka: Szánom és bánom ezen bűneimet, fogadom életem jobbulását, kérek üdvösséges penitenciát és föloldást. Ámen!

Pető: Ne szánd és ne bánd eme bűneidet. Az üdvösséges penitenciát és föloldást megadom néked; de most mondd el nekem, leányom, kit csókoltál, kit szeretted, kit ölelgettél, mert gyónásod csak így lehet teljes.

Katinka: Pető diák az, akit szeretek, akit imádkozok, aki nélkül nem kell nekem az élet.

Pető: Pető diák! Ismerem! Gonosz legény!

Katinka: Óh nem az!

Pető: Csécsap!

Katinka: Óh nem az!

Pető: Csapodár!

Katinka: Oh nem az! Nem az! De miért fested őt ilyennek, atyám? Ez hát a vigasz, amelyet ígértél? Nem kérek belőle. *(Indul.)*

Pető *(ledobja a csuhát s utána kiált):* Katinka!

Katinka *(visszafordul, felsikolt):* Pető! *(Karjaiba fut.)*

Pető *(duett):*

Nyujtsd felém hát kis kacsódat
S együtt járjuk az utat,
Mely vezet egy boldog szép jövőbe,
Melyet Amor megmutat.
Nyujtsd felém hát kis kacsódat
S árkon-bokron jer velem,
Csók nyomán lopózik
[Erző kis szívedbe:] mámor.

Katinka:

Minden szava csábít, elvakít, elkábít,
Mért is oly beszédes, mondd az ajkad, édes,
Bármerre is járnék, követ mint az árnyék
Hű szíved szerelme.

Pető:

Hű szívem szerelme.

Együtt:

Bércen át, völgyön át
Jöss-e hát velem?
Elkisér mindenütt
Az édes szerelem,
Elkisér mindenütt, éltet, üdvöt ad.
Bércen át völgyön át jöss-e velem hát.

Katinka:

Lesz valahol egy kis fészek,
Ahová elvonulunk,
Elkerülük őt az árnyak vészek,
Békés lesz kis otthonunk,
Kacagás és nóta járja
Reggel s ha leszáll az est,
Csók nyomán lopózik
[Erző kis szívembe:] mámor.

Pető: Minden szava csábít stb. (*Ének után egymást átölelve indulnak hátra.*)

HATODIK JELENET.

VOLTAK, ISTVÁN, TEOFIL, FEGYVERESEK.

István (*utjokat állja*): Megállj, vakmerő!

Teofil: Igaza van: megállj, vakmerő!

István: Csordultig a pohár!

Teofil: Igaza van, csordultig a pohár.

István: Szép szóval kértelek eddig, leány, most az erőszak következik!

Katinka: De atyám!

István: Hallgass! Az úrfi majd ártalmatlanná tesszük, te pedig még ez órában a hercegé leszel.

Teofil: Igaza van, még ebben az órában!

István: Ezt a jött-mentet rátok bizom, ti feleltetek érte, csináljatok vele, amit akartok, csak én ne lássam többé és ő se lássa a házam tájkát.

Pető: Ez gyávaság!

Teofil: Igaza van, ez gyávaság!

István: Ostoba beszéd! Aki lopva jön a portámra, azzal kényem-kedvem szerint bánok el. Előre hát!

Pető: Jaj annak, aki hozzám nyúl!

Katinka: Ne ellenkezzél Pető. Atyám és parancsolóm ő. Meglásd, megsegít majd az ég!

Pető: Te mondad! Nos hát menjünk! (*El a fegyveresekkel.*)

HETEDIK JELENET.

KATINKA, ISTVÁN, TEOFIL.

István: És most rajtunk a sor, kisasszony!

Teofil: Igaza van, rajtunk a sor!

István: Nézd meg ezt az embert, azaz mit mondok: embert! Nézd meg ezt a herceget!

Teofil: Igaza van, nézze meg ezt a herceget.

Katinka (*komolyan nézi*): Már megnéztem és mondhatom, nem telik gyönyörűségem benne. Ő hercegsége sem nem fiatal, sem nem kedves, sem nem szép!

Teofil: Grófnő ön túloz! Igaza van, nem vagyok már fiatal, hiszen hatvan esztendő nyomja a vállamat. Igaza van, szép sem vagyok, de nem is pályázom a szépségdíjra. De már hogy kedves sem vagyok? Ezt tagadom! Ezt tagadom!

István: Csak ösmerd meg közelebbről.

Teofil: Igaza van, csak ösmerjen meg közelebb-ről, majd meglátja, milyen kedves vagyok. Énekelek majd magának, így ni (*Kómikusan énekel.*), táncolok majd magácskának, így ni (*Táncol.*), udvari szállítóm-mal lehozatom magácskának az ég csillagait vagy a napot, a holdat. Amit csak kíván, minden úgy leszen.

Katinka: Én csak egyet kívánok, azt, hogy vesse másra a tekintetét. Énekeljen (*Utánozza*) másnak, táncoljon másnak és hozassa le másnak udvari szállítójával a napot, holdat és a csillagokat. Mindez nekem nem kell.

István: Hát mi kell?

Katinka: Szerelem! Szerelem! Szerelem!

Teofil: Ilyen sok szerelemmel nem szolgálhatok.

István: Majd beéred kevesebbel is!

Katinka: Soha!

István: De minek a sok szóbeszéd! Jer, menjünk anyádhoz, nála maradsz, amíg megjő a pap, a jegyző és a násznép, mert megmondtam, hogy még ez órában a hercegé lesz.

Katinka: Majd megsegít az ég! (*El Istvánnal.*)

NYOLCADIK JELENET.

TEOFIL (*egyedül*).

Teofil: Igaza van, majd megsegít az ég. Csak ne volna olyan nehéz kivárni ezt a segítséget. De végre is férfi vagyok, nem hitvány gyöngy báb és a férfinak küzdeni kell az asszonyért. Küzdeni fogok tehát. Küzdeni! Küzdeni!

Kuplé:

Küzdelem az élet sója,
Küzdeni ah mily dicső.
Kiváltkép ha bérünk érte
Egy édes, egy kicsi nő,
Hogyha két kar ölelese
Lesz küzdelmünkert a bér.

[Többet er ez:] mint a taps, mint a babér. (*El.*)

KILENCEDIK JELENET.

ARANYVIRÁG, REZEDA, ULRİK.

Ulrik (*közre fogva*): Jaj-jaj! Bocsássanak el!

Aranyvirág: Nem addig, míg meg nem mondtad, hogy hol a gazdád.

Ulrik: Jaj-jaj! Nem tudom!

Rezeda: Megszökött előlünk!

Aranyvirág: Pedig azt mondta, hogy szeret.

Rezeda: Hogy imád!

Aranyvirág: Hogy enyém a szíve!

Rezeda: Hogy enyém a zsebe!

Aranyvirág: És elhagyott.

Rezeda: Csalfán!

Aranyvirág: Hútlennül! (*Zokogásba törnek kt.*)Ulrik (*sírva*): Jaj-jaj! Ne sírjanak! Inkább megmondom, hogy hol a gazdám.Ketten (*örömmel*): Hát hol?

Ulrik: Itt nincs! Nem is jött ide.

Aranyvirág: De nekünk azt mondták, hogy ide jött.

Rezeda: Leánykérőbe. (*Ujra sírnak.*)

Ulrik: Becsapták magukat így könnyűszerrel. A gazdám ott van, ahonnan maguk eljöttek.

Aranyvirág: Igazán?

Ulrik: Ha mondom!

Rezeda: Akkor megcsípjük!

Ulrik: Csak menjenek és csípjék meg. (*Azok el.*)
Hej, ha egyszer én is megcsípkedhetném! (*El.*)

TIZEDIK JELENET.

SZOBALÉÁNYOK, majd KATINKA.

Kar* Itt a fátyol, itt a párta,
Gyorsan, lányok, a fejére feltegyük,
Itt a mirtusz, a bokréta,
Sorra szépen mind elővegyük!
Gyorsan, hozzátok hát elő a szép arát,

(*Két szobaléány kimegy s hozzák Katinkát.*)

Hogy, mint illik, szépecskén
 Őt felöltöztessük,
 Hogy vidáman valahányan
 Segítsünk rajta hát,
 Mert ma-holnap, úgy lehet, mi öltünk ily
 [ruhát.]

Katinka *(jön két szobaleány kíséretében):*

Oh be kár. Eljöttek értem már. Reám mi vár.
 Másként reméltem én ezt a pillanatot,
 Másként vártam réges-régen,
 De hát a sors reám mérte ezt a napot.
 S bús felhő kereng az égen,
 Vártam, hogy értem jó az, kit szívem imád,
 Vártam, hogy eljő az óra, ámde most
 (; Megszánhat:), aki lát.
 Almom hogy nem vált valóra,
 Párta, párta, gyöngyös párta,
 A kis lány várta, egyre csak várta,
 Most, hogy fejére simul füzére,
 Úgy fáj parányi bús szivecskéje,
 Párta, párta, gyöngyös párta,
 Szerelmem álma, édes álma,
 Úgy fáj, úgy éget a bánat érted,
 Abrándom véget ért.

Kar: Párta, párta, gyöngyös párta stb.

(Ének alatt felöltöztetik, pártát, fátyolt tesznek a fejére, mikor készen vannak, Katinka indul kifelé, ekkor jön Pető két fegyveressel karöltve. Mindhárman mámorosak és dalolva jönnek.)

TIZENEGYEDIK JELENET.

VOLTAK, PETŐ, FEGYVERESEK.

Katinka *(meglátva a mámoros Petőt):* Pető!

Pető: Katinka!

Katinka: Mit jelentsen ez?

Pető: Azt, hogy visszajöttem hozzád.

Katinka: Így mámorosan, részegen?

Pető: A te csókodtól vagyok mámoros, a te édes szavadtól vagyok részeg.

Fegyveresek *(az őket körülvevő szobalányokhoz):*
 A te csókodtól vagyunk részegek!

Pető (rájuk kiált): Hallgassatok, ostobák!

Katinka: Miért tetted ezt, Pető?

Pető: Miért tettem ezt? Miért jöttem vissza?
Miért akartam borba fojtani a bánatomat? Miért,
miért? Nem kérdezned kellene ezt, Katinka, hanem
érezned!

Katinka: Az urfi mámoros, már pedig én ezt
nem tűröm és ha a felesége leszek, hát csak vizet
iszik és ha attól is be találna rugni, akkor kurta
vasat kap és koplalni fog két napig és nem szabad a
bort szeretnie, se a pálinkát, se semmi mást a vilá-
gon, csak engem, csak engem, csak engem! (Ölel-
keznek.)

Pető: Katinka, most vagyok csak igazán részeg.

(Kívül kürtszó.)

Szobalányok: A násznép közelg!

Katinka (szétrebbenek): A násznép! Isten veled,
Pető! Higgy és remélj! (El a szobalányokkal. Fegyve-
resek hátul el.)

Pető: Isten veled, Katinka, az enyém leszel, ha
szembe is kellene szállnom érted az egész világgal.
Nem akarok úgy járni, mint az én két kis porcellán
babám.

Ének:

Pásztorifjú, pásztor lányka
Porcellánból fabrikálva
(: Együtt álltak egy trümón :),
Vert szívük, de halogatának
És csak némán, mint az árnyak
(: Nézték egymást almodón :),
Pásztorifju, pásztorlányka,
Vajh ki hinné, vajh ki látja,
(: Töprengtek nagyon sokat :)
S lopva titkon hajh nem egyszer,
Tízszor, százszor, százezerszer
(: Gondoltak ily dolgokat :),
Hej, ha egyszer szólni, szólni tudnék,
Azt mondnám neked:
Add nekem, te édes, édes angyal,
Kis fehér kezed.

Pásztorifjú pásztorlányka
Együtt mentek a halálba
(: Egy búbajos éjtszakán :)
Egymást forrón átkarolva
Hulltak vakmerőn a porba
(: Deli ifjú s karcsú lány :).
Hajh, reménytelen szerettek,
Egymáséi nem lehettek
(: Deli ifjú s karcsú lány :),
Többet ők már nem mosolygnak,
Többet ily szót nem susognak
(: Halk, búbajos éjtszakán :).
Hej, ha én most szólni, szólni tudnék,
Azt mondnám neked, stb. (*Elfut.*)

TIZENKETTEDIK JELENET.

ISTVÁN, majd ANNA, JEGYZŐ, KATINKA, CSELEDEK,
NÁSZNÉP, TEOFIL, ULRIK.

István: Hol vagy, Anna? Közelg a násznép,
fogadjuk illő szeretettel.

Kar: Téged dicsér most dalom,
Szép, vidám lakodalom,
Vigadni lesz alkalom,
Dicsérjen azért dalom.

Anna, István:

Hogy eljöttetek, oh be szép,
Kedves a násznép.

A lányom ma frigyre lép,
Hogy eljöttetek, oh be szép.

Kar: Lássuk a szép arát, mutassa hát magát.

Anna: Mirtuszt tesz fejére ő, aztán idejő.

Kar: Téged dicsér most dalom, stb.

(Kürtszóra belép Katinka a nyoszolyóleányokkal, meghajítja magát az asztalnál álló jegyző előtt. (Próza, melodráma.) Teofil és Ulrik is bejöttek.)

Jegyző: Kik megjelentek im előttem, nyilatkozatok, akarjátok-e egymást hitvestársakul?

Teofil: Igaza van. Én őt kívánom hitvestársamul. Őt és senki mást. *(Ulrikhoz.)* Elküldted őket?

Ulrik: El!

Jegyző: Helyes!

Teofil: Fogadok neki hűséget! *(Ulrikhoz.)* Nem jönnek vissza?

Ulrik: Nem!

Jegyző: Helyes!

Teofil: Jóságot!

Jegyző: Helyes!

Teofil: Szerelmet!

Jegyző: Helyes! És a szép menyasszony kívánja-e a herceget hitvestársul? Fogad-e neki hűséget, jóságot, szerelmet?

Katinka: Nem!

Mind: Nem?

István *(kezét megragadja):* Azaz hogy nem mond nemet.

Jegyző: Helyes! Ugy csak az van még hátra, hogy a házassági szerződést a mátkapár aláírja. *(Teofil aláírja.)* És a menvasszony? *(Katinka vonakodik; ekkor megszólalnak a kiértők s a hátsó emelvényen megjelennek az Ősök, elől jön 6 huszár, utánuk az Ősök.)*
Finale.

Kar: Vajh mit jelent e látomány?

Feltámadt im a mult.

Az Ősök ők, kiket szívünk

Tisztelni megtanult.

Haragos a tekintetük,

Villámot szór a szem,

(E látomány nagy bajt jelent:),

Baj lesz itt, azt hiszem.

Teofil: Ah, minő látomány, el vagyok veszve már.

Katinka: Ah, dicső látomány, meg vagyok mentve már.

István, Anna:

Ah, minő látomány, el vagyunk veszve már.

Együtt: Nézd, e sok ajkat, mindenik jajgat,

Kél a szivekből sóhaj,

Nézd azt, vagy eztet, mindenik reszket.

Szörnyű a baj, oh jaj, jaj, jaj.

Kar: Nos, hallgassatok, ne jajgassatok,

Ránk hogy mi vár, hadd tudjuk meg már.

Kázmér: Figyeljetek!

Ősök: Figyeljete!

(Előre jönnek, Katinkát közrefogják.)

Katinka: Madárdalos szép éjtszakán történt meg ez [vele,

Szegény szíve, kicsi szíve érzéssel lett tele,
Hogy merre megy, hogy merről jön,
Nem kérdezte meg tőle ő,
S azóta hej a szíve könnyez,
Mert ajka csóktól nem piros.
Szomorun várja, míg szabad lesz,
(: Mi most tilos :)

Ősök: S azóta hej a szíve könnyez stb.

Teofil: Ilyet még sohse láté,
Elég lesz már a játék,
Én mondom, én, Teofil.

Ősök: Jól hallunk-e, Teofil?

Kar: Igen, igen, Teofil!

Ulászló: Hát te még élsz, vén cimbor,
Kinek sohse volt jó bora,
Akit sohse kedvelt a lány,
Csak kinevette mind ahány?
(: Oh, Teofil :) Hányszor kapott már kosarat.

Teofil: Ilyet még sohse láté,
Elég lesz már a játék,
Én mondom, én, Teofil.

Női Ősök: Jól hallunk-e, Teofil?

Mind: Igen, igen, Teofil.

Női Ősök: Egyszer az árnyas erdő mélyén
Jegygyűrűt kínált ah nekem,
És én így szóltam: ne ízéljen,
Menjen már, édes öregem,
[:Oh, Teofil:], Tőlem is kapott már kosarat.

Teofil: A multtal vajjon ki törődik,
Arra bizony senki se ád,
Itten most új regény szövődik,
S köszöntöm én a szép arát,
[:Oh, Teofil:] Most az egyszer nem kap [kosarat.

Kar: [:Oh, Teofil:] Most az egyszer stb. (Melodráma.)

Jegyző: Irjam-e hát?

Teofil: Igen!

Katinka: Nem; segítsetek, nagyapó, nagyanyó

Kázmér: Katinka velünk jön!

István: Nem megy, ha mondom.

Teofil: Igaza van, nem megy!

Ének:

István: Csordultig a pohár.

Teofil: Mikor lesz vége már?

Kázmér: Ó velünk marad.

Katalin: Elvisszük őt egy szebb hazába,
Fölöttünk hol kék ég nevet,
Elvisszük őt egy jobb hazába,
Hol baj nem éri, ha szeret,
Ahol ha kicsiny szíve dobban,
Szeretjük mi őt annál jobban,
Ahová az utunk vezet
Ah, élni ottan élvezet.

Ősök: Elvisszük őt, stb.

Katalin: Katinka, jösz-e velünk?

Ősök: Jösz-e velünk?

Katinka: [Bércen át, völgyön át
Amor nékem szárnyat ad.
Szív, ne félj, nincs veszély,
Ő visel gondot reád.] *(Péő megjelen.)*
Kar: Bércen át, stb.

(Az Ősök Katinkát közrefogják s hátra mennek vele az emelvényre. István és Teofil Katinkát vissza akarják hozni, de a kuszárok útjokat állják.) *Tabló.*

— Fügöny. —

MÁSODIK FELVONÁS.

(A Romanovszkyak régi lovagvára bércei hegyvidéken. A várkastély a jobb háttérrel foglalja el, a prospektus hegyes vidék. Bal előtérben emelvény, melyen három fatörzs alkotta ülőhely van, az ülőhelyek mögött száraz fatörzs, melyre a lovagtorna alatt egy pajzsot akasztanak.)

ELSŐ JELENET.

PÁSZTORFIÚ *(egy sziklán ül a háttérben s búsan furulyázik).*

É n e k :

Volt egy juhóm, fehér juhóm,
Elnyelte őt az árok,
Volt egy juhóm, fehér juhóm,
Most egymagamba járok.

Volt szép babám, szőke babám,
Ő volt legdrágább kincsem
Volt szép babám, szőke babám,
Oh jaj most már ő sincsen.

MÁSODIK JELENET.

VOLT, PÁSZTORLEÁNY *(karján fehér bárány)*

Pásztorleány: Ejnye be szomorú a nótád, te!

Pásztorfiú: Az meglehet! Nehéz a szívem, attól van az egész.

Pásztorleány: Gyere csak, majd én könnyíték rajtad. Nézd, visszahoztam a báránkádat.

Pásztorfiú *(nagy örömmel lefut)*: Hát megkerült! Oh csodák-csodája! De már az igaz, hogy a csodák világát éljük.

Pásztorleány: Ne mondd!

Pásztorfiú: Hát tudod-e már, hogy az éjtszaka éktelen dörömbölés volt a várkapun. Mikor kinéztünk, hogy ki kopog, mi kopog, hát fehérhajú dámák, bársonymentés lovagok valának.

Pásztorleány: Az ám, bolondot üzesz belőlem.

Pásztorfiú: Nem én! Még egy formás szép leányzót is hoztak magukkal, azt becézgették mindannyian, hogy Katinka így, meg Katinka úgy. Aztán úgy néztek ki, mintha nagyon messzi útról, az operencián túlról vagy a másvilágról jöttek volna. De nézd, itt is jön egy. Gyere csak, lessük meg. *(A bokor mögé húzódnak.)*

HARMADIK JELENET.

VOLTAK, KATINKA *(amazon öltözetben)*.

Ének:

A kürt riad, harsog a légen át,
A bérc, a völgy reá visszhangot ad,
Ügyes vadász, hol sűrű a csalit
Büszkén, jókedvűen [:fuj halalit:]
Sólyom madár felhő fölé repül,
Kering-kereng, amíg zsákmány kerül,
[:Majd leszáll:] s új zsákmányra talál,
Itt lenn is zsákmányra talál.

Az élet is egy nagy csodás vadászvilág
S a lány nyomán a férfi [:egyre jár:]
Am itt a küzdelem veszélyesebb,
A szíven jobban fáj a seb — [És fáj soká:]
A kürt riad, harsog a légen át, stb.

(Énekután azé aflbe kor felé indul, ahol a Pásztorfiú és leány vannak elrejtözve, azok ijedten előre futnak.)

Pásztorleány *(mintán ijedten előre futottak, térdre esve)*: És szabadíts meg bennünket a gonosztól!

Katinka: Hát titeket mi lőtt?

Pásztorfiú: Jaj ne bánts bennünket!

Katinka: Én? De hát miért is bántanálak?

Pásztorleány: Mert — mert boszorkány vagy,

seprűnyélen jöttél ide az éjjel és megbabonáztad a legények szívét.

Katinka: Igazán?

Pásztorfiú: Igaz ám, ma reggel már nem akart vidám hangot adni a furulyám.

Pásztorleány: És megsem örült, amikor visszahoztam a fehér báránkját! Könyörülj rajtunk!

Pásztorfiú: Irgalmazz nekünk!

Katinka (a leányhoz): Ha ide adod a báránkjadat, te meg a furulyádat.

Pásztorleány: Csak még egyszer megölelhessem.

Pásztorfiú: Csak búcsút vehessek tőle. *(Játszik a fuvalán.)*

Pásztorleány: Isten veled kicsi fehér bárány, mi már nem látjuk egymást soha többé. Hiába szólitalak majd, nem jössz, hiába bégetsz utánam, nem megyek! Pedig úgy-e, hogy szerettelek? Meg is mosdattalak, meg is fésültelek. *(Sirva átadja.)*

Katinka *(simogatja a bárányt)*: Ne félj, kicsi fehér báránka, el nem viszlek! Nem szólitanak majd hiába, nem is bégetsz majd hiába! Itt maradsz azoknál, akik meg is mosdattak, meg is fésültek. *(Visszaadja a bárányt s elveszi a furulyát s vígan játszik rajta.)* No látod, nem szól olyan szomorúan a furulyád. *(Mindhárman táncolnak.)* Te is megtarthatod kis furulyádat!

Pásztorfiú *(örömben ugrál)*: Hiszen te nem is vagy boszorkány!

Pásztorleány *(öleli Katinkát)*: Inkább jó tündér vagy, úgy-e?

Katinka: Szerelmes kis lány vagyok, mint te. Imádkozzál értem, hogy az én báránkjamat se rabolja el a gonosz, s hogy az én házam táján is vidáman szöljön a furulya! Most pedig az Isten áldjon! *(Indul.)*

Pásztorfiú: Csak még egy szóra, tündérkisasszony!

Katinka: No mi kell?

Pásztorfiú: Hadd csókoljam meg a parányi kezedet.

Katinka: Isten áldjon! *(El a várba.)*

Pásztorfiú: No láttad?

Pásztorleány: Láttam; de te, ezen nem volt pókháló!

Pásztorfiú: Nem hát! Ez a fiatalja. *(Kívül zaj.)* De nézd csak, itt már igazán valami csoda közeledik.

Pásztorleány: Jaj, minden jó lélek dicséri az Urat.

(Ijedlen hátrafutnak.)

NEGYESEDIK JELENET.

VOLTAK, TEOFIL, ULRİK *(ki a hátán hozza őt).*

Teofil: Hahó, megállj! Úgy látszik, megérkeztünk.

Ulrik: Ejnye be kár! Csak most kezdett izleni a dolog és most hagyjam abba. Nem én! *(Körül fut vele.)*

Teofil: Fogjátok meg! Fogjátok meg! Megvadt a számaram! *(Pásztorfiú feltartja.)* Köszönöm, jó ember, de most mondd meg, hogy jó helyen járok-e?

Pásztorfiú: Nagyon jó helyen! Bizonyára azokat a cifra dámákat és urakat tetszik keresni?

Teofil: Azokat — azokat! Van velük egy szépséges szép leány is?

Pásztorfiú: Van bizony! A többi mind azt becézi, hogy Katinka így, Katinka úgy!

Teofil: Igaza van, jó helyen járunk! Ulrik, megabrákolhatsz. Hát aztán merre vannak most?

Pásztorfiú: Itt benn a várban. Majd én eligazítom magukat, jöjjenek csak!

Teofil: Ulrik, kösd be magad az istállóba. Menjünk!

Pásztorleány *(visszahuzza Pásztorfiút):* Ohó! Nem addig a! Nélkülem egy tapodtat se. Nem jó neked sokat látnod azt a gyönyörűséges frajlát.

Pásztorfiú: Jól vagyunk már! Gyere kicsi báránykám, nem is nézek másra, csak te reád!

Teofil: Elég legyen a szóból, menjünk!

Pásztorfiú Menjünk. *(Indul.)*

Teofil: Menjünk!

Pásztorfiú, Pásztorleány: Nohát menjünk!

Ulrik: Most jut eszembe, hogy a gazdám, mióta Katinka grófnő szívét nem tudta megindítani, maga sem tud megindulni. Segítsünk hát neki. *(Előbb az egyik, aztán a másik lábat teszi előre.)*

Teofil: Így ni, most már mehetünk! *(El Pásztorfiú és Pásztorleánnyal.)*

Ulrik: No tessék most, hogy megindítottam, úgy

megy, mint a bolond óra! No de keressük meg az állót, vajjon merre lehet? (El.)

ÖTÖDIK JELENET.

PETŐ.

Pető (*bejön, szétnéz s mintán senkit sem lát*): Itt bizony senki sincs! Hiába kutatok át minden bokrot, Katinkát sehol sem lelem. Nézzük meg a várban. (*Indul befelé, zajra visszahúzódik s a baloldali emelvényen levő fatörzs mögé buvik.*) Jön valaki!

HATODIK JELENET.

VOLT, ULÁSZLÓ, TEOFIL.

Ulászló: Ne makogj annyit, öreg, rövid légy, mint az egér farka! .

Teofil: Igaza van, rövid leszek! Ez az utolsó kosár nagyon fúrja az oldalamat és szeretnék tőle megszabadulni. Adok egy falut, meg két templomot, ha segítségemre leszel, úgyis ti rontották el a dolgot, hát tegyétek most jóvá.

Ulászló: Nem segít már ezen a Herkópáter sem!

Teofil: Hát adok két falut meg egy templomot.

Ulászló: Öt faluért sem teszem boldogtalanná Katinkát!

Teofil: De engem boldogtalanná teszel?

Ulászló: Nem segíthetek rajtad, cimbora!

Teofil: Dehogy is nem. Ha nem akarsz érettem semmit sem tenni, hát ne tégy ellenem se.

Ulászló: Nem értem!

Teofil: Pedig világos, mint a kapuciner! Azt háttároltatok, hogy aki Katinka szép kezére vágyik, az küzdjön meg érte lovagi tornában. Nos hát, én meg fogok küzdeni.

Ulászló: Te?

Teofil: Igen, én!

Pető: Vén oktondi!

Teofil: Itt vagyok, ki az? (*Szétnéz.*) Azt hittem, hogy valaki szólit.

Ulászló: Sok szerencsét, öreg!

Teofil: Csak tőled félek, Ulászló, még te megölsz.

Ulászló: Dehogy, legföljebb néhány fogadat verem ki.

Teofil: Azt se vállalom! Lásd, nem is olyan rossz dolog, amit tőled kérek. Segíts rajtam!

Ulászló: Nem lehet!

Teofil: Győztesd le magad.

Ulászló: Csak ez a kívánságod?

Teofil: Csak ez! Óh tedd meg! Óh tedd meg!

Ulászló: Óh nem teszem. Romanovszky—Rambovszky—Ratincky Ulászlót akarod legyőzni te?

Teofil: Hát vesztemet akarod?

Ulászló: Dehogy! Sőt adok neked egy jó tanácsot. Keress valakit, aki erősebb, fürgébb, ügyesebb náladnál.

Teofil: Nem értem!

Ulászló: Pedig nagyon egyszerű! Azt felöltöztetted a páncélodba és ő küzdjön meg velem. Ha legyőz, tied lesz mégis Katinka, ha én győzöm le őt, nem a te fogaid sirnak utána.

Teofil: Mondasz valamit, cimbora, és én meg is fogadom tanácsodat.

Ulászló: Sok szerencsét! No ugye, még sem vagyok rossz fiú. Legalább nem az ő fogait verem ki. *(El.)*

HETEDIK JELENET.

VOLTAK. PETŐ *(előjön).*

Pető: Ohó! Hiszen itt alkut kötöttek, megalkudtak Katinkára meg az én boldogságomra. *(Indul fel a várba.)*

Teofil: Nem is olyan rossz fiú! Hanem most fognom kell valakit, aki küzdeni fog helyettem! *(Meglátja Petőt.)* Hé, ki vagy?

Pető: Hé, mi közöd hozzá?

Teofil: Igaza van, semmi közöm hozzá, azaz — hogy mégis csak van valamelyes. Gyere csak le!

Pető: Gyere csak fel!

Teofil: Okosan akarok veled beszélni.

Pető: És azt idefönn nem lehet?

Teofil: Lehetni lehetne, de nem lehet, mert én nem indulok meg. Gyere le hát!

Pető: No nem bánom! *(Lejön.)* Mi bajod velem?

Teofil *(karját tapogatja):* Nagyszerű!

Pető: Mi az?

Teofil: Micsoda karok, micsoda rendek!

Pető: Azt kérdezem, hogy mi bajod velem?

Teofil: Tudsz-e verekedni?

Pető: Tartsd ide a hátadat, majd kipróbálom rajta.

Teofil: Nem úgy értem! Tudsz-e szép asszonyért viaskodni?

Pető: Már hogyan tudnék!

Teofil: Hát az aranyat szereted-e?

Pető: Igaz hű szerelemmel!

Teofil: Még akkor is, ha kocsisámra kapod?

Pető: Akkor még jobban!

Teofil: Ide hallgass! Itt ma párviaskodás lesz, és nekem is meg kellene küzdenem a legszebb leányszó kicsike kezéért.

Pető: Értem már! Azt szeretnéd, ha elvégezném helyetted!

Teofil: Ördögöd van! Tizenhét társzekéren hozom elébed a gazdagságot. Megteszed hát?

Pető: Hát ki tudna neked ellentállani? Persze, hogy megteszem. Az enyém lesz a leány, senki másé!

Teofil: A tiéd? Azaz, hogy az enyém!

Pető: Azaz, hogy a mienk. De ne vesztegessünk sok időt, hol a páncélod?

Teofil: Amott van minden. Gyere, bepólyázzlak, nehogy bajod essen!

Pető: Nos hát gyerünk! *(Indul.)*

Teofil: Hát menjünk! *(Nem mozdul.)*

Pető: Menjünk hát!

Teofil: Mennék, de nem lehet. Gyere, indíts meg Tedd előre előbb az egyik, aztán a másik patámat.

Pető: Hja vagy úgy! *(Megindítja.)* Most pedig engem ne félt.

Teofil: Nem is téged féltelek, hanem magamat! *(Elmennek.)*

NYOLCADIK JELENET.

KATINKA *(jön a várból).*

Katinka: Madárdal volt-e vagy a Pető hangja? Mintha azt hallottam volna. De nem, mégsem ő, hiszen akkor itt volna a vár alatt.

Ének: Régi dal jut az eszembe, hallga,
 A szerelem régi téma már.
 A legény és a leány mind balga,
 Mért hogy mindig rossz nyomokba jár,
 Mért hogy mindig elkerüli, futja
 Az, kit neki szánt a föld, az ég?
 Mért hogy mindig másfelé visz útja?
 Mért hogy így van ez már olyan rég?
 [:Én nem tudom, miért:]
 Tán a szerelemhez már senkisem ért.

Régi panasz kél szívembe, hallga,
 A szerelem rég epešti már,
 Egy legény van csak, aki nem balga,
 Mért hogy ez is rossz nyomokba jár?
 Mért hogy eddig izlett neki csókom?
 Azt mondta, hogy ajkam csupa méz,
 Mért hagyott el mégis hűtlen módon?
 Mért hogy mostan még felém se néz?
 [:Én nem tudom, miért:]
 Tán a szerelemhez e legény sem ért.

(Ének után elfut a várba.)

KILENCEDIK JELENET.

ULÁSZLÓ, JÁN.

Ulászló (kívül): Ján! Ján! (Belép.) Eredj csak
 hű szolgám, keresd meg azt a szerencsétlen flótást!

Ján (ki a hívásra belépett): A herceget? Ugyis
 meg kell keresnem. Két vászonceléd akar beszélni
 vele.

Ulászló: Vászonceléd? És kettő?

Ján: De még milyen kettő! Szép, eleven, tüzes!

Ulászló: Aztán hol vannak?

Ján: Fenn a várban! De megyek, megkeresem a
 herceget!

Ulászló: Sohse keresd, hozd ide inkább azt a
 két fehérnépet.

Ján: Ide hozzam?

Ulászló: Ide bizony, azonnal.

Ján: Rögtön ide guritom őket! (Indul.)

TIZEDIK JELENET.

VOLTAK. ARANYVIRÁG, REZEDA *(a várból)*.

Aranyvirág: Hol van Teofil?

Rezeda: Merre van a herceg?

Ulászló *(bajuszát pödörve)*: Se Teofil, se herceg nincs, de itt vagyok én!

Aranyvirág: Jaj de különös!

Rezeda: Jaj de furcsa!

(Nevetnek.)

Ulászló *(félre)*: Tetszem nekik! *(Fenn.)* Szemetek rajtam andalog, tetszem-e, földi angyalok?

Aranyvirág: Nekem igen!

Rezeda: Nekem is igen!

Ulászló: Akkor rendben vagyunk!

Aranyvirág: De bácsi, maga is fölajánlja a szívét?

Rezeda: Meg a pénztárcáját?

Ulászló: Mindent — mindent egy csókotokért!

Aranyvirág: Az is meglesz!

Rezeda: Csak ki kell várni.

Ulászló: Elvárok én akár egy félóraig is, csak akkor aztán megkapjam.

Aranyvirág: És eljön velünk?

Ulászló: Azt már nem tehetem. *(Két nő sírva fakad.)* No jó, hát megyek, csak ne sírjatok! *(Lányok nevetnek.)* Ján, hű szolgám, én elmegyek! Te pedig öltsd magadra a páncélot, aztán verekedj meg a herceggel. Ahány fogát kivered, annyi aranyat kapsz tőlem.

Ján: Kiverem én mind a harminckettőt! Bolond dolog, de hátha ez kell a lengyelnek. *(El.)*

TIZENEGYEDIK JELENET.

ULÁSZLÓ. ARANYVIRÁG. REZEDA.

Ulászló: Hölgyeim, hát most már mehetünk! Hiába, férfi sorsa a nő!

Terzett. Együtt:

Ma is úgy van mint régen,
 A férfi sorsa ma is a nő,
 Ő az úr a mindenségen,
 A módját érti, érti ő,
 A férfi úr a háznál,
 De azért, mint a kicsinyke nyúl,
 Csak egyet is ah ha szól a nőcske,
 Ő kelme szépen meglapul. *(Fütyty.)*
 A nő fütyül s a férfi táncot jár. *(Fütyty.)*
 Így tette valamikor Éva már,
 S a táncot meg nem unja ő,
 Ha el is hagy, gyorsan visszajő,
 Mert a férfi sorsa a nő.

Megesik ám az néha,
 Hogy táncba fog az asszonyka is,
 S ennek a fele se tréfa,
 Kering, forog a kis hamis.
 Egy túrral be sem éri,
 Mindegyre újabb táncot akar,
 Mig fáradtan a kebledre dől le,
 Arra, mely ápol s eltakar. *(Fütyty.)*
 A férj fütyül s a nőcske stb.

(Ének után tánc és együtt elmennek.)

TIZENKETTEDIK JELENET.

ÖSSZES SZEMÉLYZET. *Finale.*

(A várból kilép egy Herold, vele két kürtös. Kürtszóra minden oldalról lengyel parasztok és nők futnak be, ekkor megindul a menet a várból, elől katonák, majd páncélos vitézek, lengyel nemes hölgyek, urak, apródok, Kázmér, Katinka, Katalin együtt utánuk, a háromős nő, azután János, Simon, végül solymárok, mikor mindenki elfoglalta helyét, kürtös jelt ad, Herold olvas, előbb még bejön Ján és Pető, mindkettő páncélban, sisakrostéllyal és fegyverhordókkal. Solymártánc után Herold olvas.)

Herold: Adatik tudtára nemesnek és pórnak,
 Akár szegények ők vagy kincseket szórnak,
 Hogy ki lovagtornán ellenét leverte,

A Katinka grófnő kis kezét megnyerte.
Kis kezével együtt a szívét s lelkét,
Sok aranytallérját, még több földes telkét,
Örökös szerelmét, csókját, ölelését,
Minden bűját, baját, minden nevetését.
Hívó szavára a büszke harsonának
Lépjének elő hát, kik küzdeni vágnak.

(Int a kürtösöknek, azok újra fújnak, mire előlépnek Ján és Pető s Katinka előtt meghajlták magukat.)

Katinka: Jaj nagyanyó, én úgy félek!

Katalin: Ne félj leányom, a szerelem mindent legyőz!

Katinka: De hiszen a mi családukban nem szabad szeretni!

Katalin: Ostobaság! Hiszen apád is hét sárkánnyal küzdött meg anyádért.

Katinka: Hét sárkánnyal?

Katalin: Igen! Hét vén nénikéje őrizte és apádnak mindegyiket külön meg kellett hódítani. *(Jeladásra kezdődik a lovagtorna, Pető és Ján küzdenek, párbaj végével Ján a földre esik.)*

Mind: Vivát! Vivát!

Pető *(ének):*

Még eltakarja arcomat
A sisakom rostélyá,
Megnyerni szép kicsiny kezed,
Ez volt küzdelmem célja.

Katinka: Mondd hát ki vagy?

Pető: Még kérdezed?

Katalin: Én ismerem e szerzetet.
Ez Teofil, más nem lehet.

Laura: Ez Teofil.

Kar: Ez Teofil.

Laura: Ily páncélt nem hord más.

Kar: [:Ez Teofil:].

Katinka:

Hogy ily hős lett, csodás,

Kar: [:Ez Teofil:]. Ily páncélt stb.

- Pető: Urnőm, letérdelek eléd,
 Ugy kérem a jutalmam,
 Szép kis kezed nyujtsd felém,
 Hadd csókolja az ajkam.
- Katinka: Jutalmadat kéred, vitéz,
 Hisz megküzdéd a harcot,
 Hadd lássuk már most, hogy ki vagy.
 Mutassad meg az arcod.
- Kar: [:Ez Teofil:] stb.
- Ján: No pajtás, ne kérsd magad,
 Megvittuk már a harcot,
 Tégy úgy, mint én, mutasd meg
 Bátran a hősi arcot.
- Katinka: Ez kicsoda?
- Kar: Ez kicsoda?
- Kázmér: Ki volna más, mint Ján a hű,
 A derék Ján, ez nagyszerű,
- Kar: A derék Ján, ki ő, mi ő?
- Kázmér: Nem több ő, mint szolgál,
 Kinek sok a dolga,
 S ki jobban érti az ivást.
 Hej mint a bajvívást.
- Kar: Hahaha csak szolgál,
 Haha sok a dolga,
 Haha, ért az iváshoz,
 De nem a bajvíváshoz.
- Katinka: Belátod, derék vitéz,
 Hogy ez nem győzelem,
 Fogd újra hősi kardodat,
 És állj ki most velem.
- Pető: Veled?
- Katinka: Velem! [:Állj ki velem:].
 Nincs vértsem más, csak a szerelem,
 Csatára hív téged e szív,
 Ne habozz, állj ki hát velem.
 Nemcsak babér, éltem a bér,
 Ha megnyered ezt a harcot,
 Vágyva e sarcot, [:állj ki:] velem.
- {Katinka: Ha szívét megbántod.
- {Pető: A nő is harcra kész.
- {Kati: Megküzd veszéllyel, százegy vitézzel.
- {Pető: Megküzd bátran veszéllyel, százegy vitézzel,
- {Kati: Féljed hatalmát.
- {Pető: Féljed szívének hatalmát,

Együtt: Megérzed kezének uralmát,
 {Kati: Segít neki Amor s a szerelmi mámor,
 {Pető: Mert pártján van Amor.
 {Kati: Es ő vitéz!
 {Pető: A vitéz!
 {Kati: Ölelni tud ám e kar.
 {Pető: Ölel a karja.
 {Kati: Küzdeni is ha akar.
 {Ösök: S küzd, ha akar.
 {Kati: Lám, engem szívem véd meg.
 {Ösök: Lám, téged szíved véd meg.
 {Kati: Míg téged páncél takar.
 {Ösök: Nem páncél takar, nem páncél.
 {Kati: Ha szívet megbántod, a nő is harcra stb.
 {Pető: Ne bántsd a szívet, mert harcra kész stb.
 {Kati: Állj ki velem.
 {Pető: Állj ki vele.
 {Kati: Nincs vértem más, csak a szerelem.
 {Pető: A szerelem csak fegyvere.
 {Ösök: Nincs más fegyvere.
 Kar: A szerelem egyetlen fegyvere.
 {Kati: Csatára hív.
 {Pető: Ki hív.
 {Összes: Csatára hív.
 {Kati: Téged a szív.
 {Pető: Ez a szív.
 {Összes: Téged e szív.
 Katinka. Összes:
 Ne habozz, állj ki hát velem,
 Nem csak babér, éltem a bér,
 Ha megnyered ezt a harcot
 Vágyva e sarcot [állj ki:] velem.

(E végső kar alatt Katinka Petővel vív s legyőzi, Pető
 térdre esik.)

Pető: Úrnöm, tagadnom nem lehet.
 Legyőztél szent igaz,
 Bár meg sem küzdöttem veled,
 Sebemre nincs vigasz,
 Nem kérem én, hogy légy enyém,
 Bár néked ad a juss,
 Feloldalak, nem bánom,
 Hogy más karjába fuss.
 Akad leány, ki jól fogad,
 Lesz még rá alkalom,

- Hogy itt vagy ott, emitt, amott,
 Megértik a dalom,
 Nyujtsd felém hát kis kacsódat stb.
- Katinka:** Oh jaj e hang, oh jaj e dal,
 Enyém mégis a diadal,
 Nem kéred bár, legyek tiéd,
 Én mégis megteszem,
 Ha már te néked ad a juss,
 Lovag, itt a kezem,
 Im itt a lány, ki jól fogad,
 Tied, ha akarod,
 Hogy itt, vagy ott, emitt, amott,
 Folytassa így dalod:
 Bércen át, völgyön át jösz e hát velem,
 Elkisér mindenütt az édes szerelem,
 Elkisér mindenütt, éltet-üdvöt ad,
 Bércen át, völgyön át, jösz-e vélem hát?
- Pető:** Mi más e hang, mi más e dal,
 Enyém mégis a diadal.
- Összes:** Nyujtsd felém hát, stb.
- Teofil:** [:Tiltakozom:] Teofil én vagyok.
- István:** [:Tiltakozom:] tovább nem hallgatok,
 Nem Teofil ez, de Pető.
- Összes:** Övé a lány, a győztes ő!
- Teofil:** De hiszen ez huncut csalás.
- Kázmér:** [:Dehogy:] csakis blamázs.
- Kar:** Hahaha nem Teofil ez, de Pető,
 Hahaha övé a lány, a győztes ő.
- Pető, Katinka:**
 Bércen át, völgyön át,
 Szárnyat nekünk Amor ad,
 Nos, ne félj, nincs veszély,
 Ő visel gondot reád,
 Bércen át völgyön át,
 Kéz a kézbe jer velem.
 Jó utat, víg utat
 Egyenget a szerelem.
 (Együtt hátra futnak fel a vár elé.)
- Kar és Összes:**
 Bércen át, völgyön át stb.
 (Csoportozat,)

— Függöny. —

HARMADIK FELVONÁS.

(Diszlet mint az előjátékban, Melodráma.)

ELSŐ JELENET.

KATINKA *(a karosszékekben alszik, mint az előjátékban. Folyton Melodráma, az ősök egymás után jönnek be s elfoglalják helyeiket a keretekben).*

MÁSODIK JELENET.

VOLT. ULÁSZLÓ. ARANYVIRÁG. REZEDA *(karöltve mámorosan jönnek dudolva).*

Ulászló: Alaposan kimulattam magamat.

Rezeda: És eljősz-e hozzánk máskor is?

Ulászló: El se válok tőletek többé! Nézzétek, amott van kis lakásom, hol boldogság vár reánk; el-kárhozom, a pap azt mondja, de én tudom, amit tudok!

Aranyvirág: Ugyan ne légy olyan szentimentális, légy olyan, mint az éjjel voltál.

Ulászló: Igen, olyan leszek, de most jertek a lakásomra!

(Karonfogja a két nőt, hátra mennek. Ulászló belesik a ramába, a képeket takaró függöny összemegy, ekkor egy zuhanás hallatszik, mire a két nő sikoltva elfut, a lármára Katinka ébredni kezd, föleszmélve körülnéz.)

Ének.

Katinka: Istenem, milyen csodás,
Mily szép volt az álmodás,
Nagyanyó a földre szállt,
S a szívem vigaszt talált,

Véle jött megannyi hős,
Sok vitéz rátarti ős,
Mily kedves, mily drága szép
[:Álmodni:] szép!

(Kimegy az erkélyre.)

HARMADIK JELENET.

VOLT. ISTVÁN. ANNA.

István (még kívül): Katinka! Katinka! (Belépnek.)
Milyen éj! A föld dübörgött, a falak megroppantak!

Anna: A macskák nyávogtak, a kutyák vonítottak!

István: És az eső zuhogott, valóságos istenitélet járt felettünk!

Anna (a belépő Katinkához): Szegény Katinkám, hogy félhettél itt egyedül.

Katinka: Oh én nem is tudtam az istenitéletről, nekem szép álmom volt. Azt álmodtam, hogy életre kelt nagyapó meg nagyanyó s hozzásegítettek ahhoz, akit szeretek!

István (szélhúzza a képeket takaró függönyt, Ulászló képrámája összetörve hever a földön): Mit, hogy életre keltek?

Katinka: És azt álmodtam, hogy megküzdött értem a hét sárkánnyal.

Anna: Hét sárkánnyal? Hát ezt is tudod?

Katinka: Mindent!

István (most látja meg Ulászló összetört rámáját): Nini, ez le is esett a falról!

Anna: A kerete összetört! Ez jelent valamit.

István: Ez az ég jeladása

Anna: Haragszanak ránk odafenn és van okuk, boldogtalanná akartuk tenni a leányunkat.

István: Katinka, bocsáss meg, nem tudtam, hogy mit cselekszem!

Katinka: Oh apám!

Pető (kívül énekel): Jer le, szerelmes stb.

István: Ah, éppen jókor! (Lekiált az erkélyen át.)
Őrség, hozzátok fel nyomban azt a szerelmes legényt!
(Katinkához.) Nem gátolom többé boldogságodat, légy azé, akit szeretsz!

Katinka (megöleli): Oh, apám! Oh, anyám!

NEGVEDIK JELENET.

VOLTAK, PETŐ, ÖRÖK, TEOFIL, ÖSSZES KAR.

István (*Petőhöz*): Ki vagy, mi vagy?

Pető (*kirántja magát az örök kezeiből*): Diák vagyok és szerelmes vagyok.

István: Van-e valamid?

Pető: Van érző szívem, erős karom és okos fejem!

István: És ez a lány kéne?

Pető: Ez! Csakis ez!

Katinka: Hallod, apám, úgy szeret engem, mint én őt!

Anna: Apád is azt akarja, amit én, hogy boldog légy!

Teofil: És én?

Katinka: Próbáljon másutt szerencsét!

Teofil: Igaza van, megyek!

Pető: Nohát menjen.

Teofil: Mennék, de nem lehet!

Pető: Hja vagy úgy! Jer, Katinkám, indítsuk útnak! (*Elindítják, elmegy.*) Végre egymáséi lehetünk! (*Egymás karjaiba zárkoznak.*)

Együtt (*ének. Finale*):

Bércen át, völgyön át stb.

Kar: Bércen át, völgyön át stb.

- Fügöny. -

VÉGE.

A Franklin-Társulat által kiadott Olosó Könyvtárban
megjelent és minden könyvkereskedésben kapható :

- Almási Tihamér. Czigány Panna. Népsz. (1058—59) 40 f.
 Arago és Vermond. Az ördög naplója. Vigjáték. Francziából ford. Egressy Benjamin. (193—94) 40 f.
 Augier E. A Fourchambault család. Szinmű. (264—66) 60 f.
 — A bürök. Vigj. 2 felvonásban. (500) 20 f.
 — Az arczátlanok. Vigjáték. 5 felvonásban. Francziából fordította Gurnesevics Lajos. (773—74) 40 f.
 Augier E. és Sandeau Gy. Poirier ur veje. Szinmű. Ford. Haraszi Gyula. (357—58) 40 f.
 Augier és Foussier. A szegény arszlannők. (526—27) 40 f.
 Bayle Bernard. Az esernyő. Vigjáték. Angolból fordította Csiky Gergely. (631—32) 40 f.
 Beaumarchais. Figaro házassága. Vigjáték. Ford. Paulay (55—58) 80 f.
 — A sevillei borbély. Vig. Ford. Paulay E. (290—92) 60 f.
 Berczik Árpád. Az igmándi kispap. Népsz. (386—87) 40 f.
 — Nézd meg az anyját. Vigjáték. (495—97) 60 f.
 — A protectió. Vigjáték. 3 felvon. (638—40) 60 f.
 — A veteránok. Életkép. 3 felvon. (841—43) 60 f.
 — A svihákok. Vigjáték. 3 felvon. (835—37) 60 f.
 — A bálkirálynő. Vigjáték. 1 felvon. II. kiad. (859—60) 40 f.
 — A peterdi csata. Vigjáték. 3 felvon. (875—77) 60 f.
 — A papa. Vigjáték 3 felv. (999—1000) 40 f.
 — Mai divat. (1104—5) 40 f.
 — Postás Klári. Vig szinmű 3 felv. (1136—37) 40 f.
 Bessenyei Gy. A philosophus. Vigj. (338—40) 60 f.
 Björnsterne Björnson. Leonarda. Szinmű. Fordította Kárfy Titusz. (635—37) 60 f.
 Brioux Eugéne. A vörös talár. Dráma. Fordította Zigány Árpád. (1234—36) 60 f.
 Brough William. Flipper és Nobbler. Vigjáték. Angolból ford. Csiky Gergely. (556) 20 f.
 Coppée Fer. Kisebb szinművek. Ford. Csiky G. (435) 20 f.
 — Két fájdalom. Dráma. (784) 20 f.
 — Severo Torelli. Dráma. Ford. Csiky Gergely (583—84) 40 f.
 Corneille Péter. Cinna vagy Augustus kegyelme. Tragédia. Francziából ford. Pajor István. (548) 20 f.
 — Cid. Tragédia. Francz. ford. Radó Antal. (669—70) 40 f.
 Csató Pál. Megházasodtam. Vigjáték. (1217) 20 f.
 Csiky Gergely. A nagyraemelt. Vigjáték. (748—51) 80 f.
 — A nagymama. Vigjáték 3 felvonásban. (752—54) 60 f.

A Franklin-Társulat által kiadott Olcsó Könyvtárban
megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

Csiky G. Anna. Dráma 1 felvonásban. (421—22)	40 f.
Dugonics András. Toldi Miklós. Szomorú történet. 3 szak. (869—72)	80 f.
— Kún László. Szomorú történet 4 szakaszb. (471—73)	60 f.
— Bátori Mária. Szomorú tört. 4 szakaszban. (577—80)	80 f.
Dumas Sándor. id. A Saint Cyri kisasszonyok. Vigjáték. Francz. ford. Fáy J. Béla. (731—32)	40 f.
— Kean. Színmű. (1102—3)	40 f.
Echegaray József. A nagy Galeotto. Dráma. A spanyol eredetiből fordította Patthy Károly. (711—13)	60 f.
— Bernardo Montilla. Dráma. Ford. Patthy K. (917—20)	80 f.
— Folt, a mely tisztít. Dráma 4 felvonásban. Fordította Patthy Károly. (997—98)	40 f.
— Mariana. Dráma 3 felv. (1001—03)	60 f.
— Örült-e vagy szent? Dráma. Ford. Huszár V. (1068—69)	40 f.
Fáy András. A külföldiek. Vigjáték. (436—37)	40 f.
— A mátrai vadászat. Vigjáték. (524—25)	40 f.
Gaal J. A peleskei nótárius. Bohózat. (296—99)	80 f.
Gabányi Árpád. Kapivár. Vigjáték 3 felv. (861—64)	80 f.
Göthe. Iphigenia Taurisban. Dráma. Ford. Kis J. (53—54)	40 f.
— Berlichingeni Gottfried, a vaskezü, dramatizált története. Fordította Balla Mihály. (508—10)	60 f.
— Faust. II. része. (1171—82)	2 K 40 f.
Goldoni K. Ahazug. Vigj. Ford. Radó A. (347—49)	60 f.
— A jótékony zsémbes. Vigj. Ford. Radó A. (813—16)	80 f.
Gombos I. Az esküvés. Szomorújáték. (327—29)	60 f.
Grillparzer Ferencz. Medea. Szomorújáték. Ford. Hegedüs István. (612—14)	60 f.
— A tenger és szerelem hullámai. Szomorújáték. Fordította Ivánfi Jenő. (810—12)	60 f.
— Sappho. Szomorújáték Ford. Ivánfi J. (898—900)	60 f.
Halbe M. Földanyánk. Dráma. (1111—13)	60 f.
Hauptmann G. Hannele. Alomkölt. (1011—12)	40 f.
Hugo K. Bankár és báró. Szomorújáték. (234—35)	40 f.
Hugo V. Hernani. Szomorúj. Ford. Szász K. (35—36)	40 f.
— Borgia Lucretia. Dráma. Ford. Szász K. (343—44)	40 f.
— Ruy Blas. Szomorújáték 5 felv. Fordította ifj. Szász Béla (851—53)	60 f.

**A Franklin-Társulat által kiadott Olcsó Könyvtárban
megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:**

Hugo V. A király mulat. Szomorújáték 5 felv. Ford. ifj. Szász Béla. (927—28)	40 f.
Kisfaludy Károly. A kérők. Vigj. 3 felv. (301—03)	60 f.
— A pártütők. Vigjáték 3 felvon. (388—89)	40 f.
— Csalódások. Vigjáték 4 felvon. (191—92)	40 f.
— Irene. Szomorújáték. 5 felvon. (138—40)	60 f.
— Mátyás diák. — Hűség próbája. Két vigjáték. (1147)	20 f.
Kisfaludy Sándor. A Dárday-ház. (1243—45)	60 f.
Klapp Mih. Rosenkranz és Guldernstern. Vigjáték. Fordította Csiky Gergely. (423—25)	60 f.
Körner Tiv. Zrinyi. Szomorújáték. Ford. Szemere Pál. — Körner Zrinyijéről. Birálat, írta Kölcsey F. (142—44)	60 f.
Kozma Andor. A szabadság ünnepére. Szini költemény három képben (1063—64)	40 f.
Legouvé E. Beatrix. Szinmű. Ford. Feleký J. (375—77)	60 f.
Lessing G. E. Bölcs Náthán. Drámai költemény. Fordította Zichy A. (165—68)	80 f.
— Barnhelmi Minna. Vigj. Ford. Kazinczy F. (671—73)	60 f.
Matthews K. Pry Pál megházasodott. Bohózat egy felv. Angolból ford. Mihály József. (1017—18)	40 f.
Molière. A bot-csinálta doktor. Vigjáték Fordította Kazinczy Ferencz. (179—80)	40 f.
Moncrieff. A szegénylős. Vigjáték. Angolból fordította Csiky Gergely. (490)	20 f.
Morton M. J. Szegény Pillicody. Bohózat egy felv. Angolból ford. Mihály G. (1009—10)	40 f.
Musset A. Ne fogadj fel soha semmit. Vigjáték. Fordította Paulay Ede. (202—03)	40 f.
Nagy Ign. Tisztujítás. Vigjáték (93—95)	60 f.
Picard. Két házaspár. Vigj. Fordította Csiky G. (469—70)	40 f.
Poole J. Pry Pál. Vigj. Ford. Csiky G. (323—25)	60 f.
Racine. Phædra. Tragédia 5 felv. Ford. Horváth Döme. (910—11)	40 f.
— Athalia. Tragédia. Ford. Csiky G. (551—52)	40 f.
Schiller. Stuart Mária. Szomorújáték 5 felvon. Fordította Sulkowski J. (677—80)	80 f.
— Az orleansi szűz. Regényes tragédia 5 felv. (802—05)	80 f.
— Wallenstein halála. Szomorújáték 5 felvonásban. Ford. Hegedüs I. (409—11)	60 f.

A Franklin-Társulat által kiadott Olcsó Könyvtárban

megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

- Schiller. Tell Vilmos. Színmű 5 felvon. Fordította Palmer Kálmán (1215—17) 60 f.
- Scribe Jenő. Az én jó csillagom. Vigjáték 1 felvon. Ford. ifj. Szász B. (794—95) 40 f.
- Scribe és Vander-Burch. Clermont vagy a művész neje) Színmű 2 felvonásban. Ford. Csiky G. (585—86) 40 f.
- Shakspeare. Sok zaj semmiért. Vigjáték. Angolból ford. Ács Zsigmond. (528—29) 40 f.
- Lear király. Szomorújáték 5 felv. Angolból fordította Vörösmarty Mihály. (965—68) 80 f.
- III. Richard király. Ford. Szigligeti Ede. (1190—93) 80 f.
- A velencei kalmár. Ford. Ács Zsigm. (1194—97) 80 f.
- A makranczos hölgy. Ford. Lévy J. (1201—04) 80 f.
- A Szent-Iván-éji álom. Ford. Arany János. (1230—32) 60 f.
- Simai Kristóf. Igazházi, egy kegyes jó atya. Mulatságos játék. Bevezetéssel Erdélyi Károlytól. (601—03) 60 f.
- Sophokles. Elektra. Ford. Csiky G. III. kiad. (759—60) 40 f.
- Oedipus király. Ford. Csiky G. II. kiad. (775—76) 40 f.
- Oedipus Kolonosban. Ford. Csiky Gergely. II. kiad. (777—78) 40 f.
- Antigone. Ford. Csiky Gergely. II. kiad. (779—80) 40 f.
- Ajas. Ford. Csiky Gergely (1228—29) 40 f.
- Philoktetes. Ford. Csiky Gergely. (1281—82) 40 f.
- Sudermann H. Rejtett boldogság. Színmű (1065—66) 40 f.
- Keresztelő János. Tragédia. (1144—46) 60 f.
- Szentjóni Szabó L. Mátyás király vagy a nép szeretete jámbor fejedelmek jutalma. Nemz. érzékenyj. (330—31) 40 f.
- Szász Károly legifj. A múzsa. Vigjáték 1 felvon. (883) 20 f.
- Szigligeti E. Liliomfi. Vigjáték. II. kiad. (19—20) 40 f.
- A trónkereső. Szomorújáték. (255—57) 60 f.
- Fenn az ernyő, nincsen kas. Vigj. III. kiad. (588—90) 60 f.
- Csikós. Eredeti népszínmű 3 szakaszban. (705—07) 60 f.
- Béldi Pál. Szomorújáték. (106—09) 80 f.
- Magyar színészek életrajza. (125—27) 60 f.
- Taylor T. Barátságból. Vigját. Ford. Csiky G. (341—42) 40 f.
- Teleki L. gróf. Kegyencz. Szomorújáték. (197—200) 80 f.
- Theuriet. Jean Marie. Dráma. (793) 20 f.
- Vasiliadis Sz. N. Galátea. Dráma. Ujgörögből fordította Kállay Béni. (128—29) 40 f.
- Voltaire. Zaïre. Dráma 5 felv. Ford. Horváth Döme (912—13) 40 f.
- Vörösmarty M. Az áldozat. Szomorúj. 5 felv. (961—62) 40 f.

DÓCZI LAJOS MUNKÁI

— ELSŐ VÉGLEGES KIADÁS. —

DÓCZI LAJOS munkái hosszúkás nyolczad alakban finom velin papíron, külön e czélra készült legmodernebb metszesű, antik betűkkel, fekete-kék nyomásban értékes, stilszerű kiállításban jelennek meg úgy fűzött mint kötött példányokban.

A fűzött példányokhoz egy elsőrangú magyar művész antik stílus borítékokat készített. A borítékok rajza fekete alapon dús aranyozással készült, különböző színben.

A kötés művészi kivitelű szín- és aranyomatu díszkötés, aranymetszéssel. — *Dóczi Lajos munkáinak végleges kiadása a következő műveket tartalmazza:*

CSÓK, vigjáték 4 felv.

FAUST, Goethe tragédiája.

SZÉCHY MÁRIA, Történeti színmű.

CARMELA, Kis Murányvár, Pensum.

BESZÉLYEK ÉS VÁZLATOK.

VEGYES PÁROK.

UTOLSÓ SZERELEM.

KÜLTEMÉNYEI.

VERA GRÓFNŐ.

ELLINORKIRÁLYLEÁNY.

A végleges kiadásból megjelent:

I. CSÓK. Ára fűzve 4 kor., díszk. . . . . 7 kor.

II. FAUST. Goethe tragédiája. 6 kor., díszk. . 9 kor.

A többi mű még az előbbeni kiadásból kapható.

== A KÖTETEK ÁRA DÍSZKÖTÉSBE ==

Csók . . . . . 7.— K. Vegyes párok . 6.— K.

Goethe Faust . 9.— „ Utolsó szerelem 6.40 „

Széchy Mária . 8.— „ Külteményei . 6.40 „

Beszélyek és Vázlatok. Ellinor király-

Két kötet . 12.40 K. leány. . . . . 5.— „

KIADJA 10

LAMPEL RÓBERT (WODIANER F. ÉS FIAI)

cs. és kir. udv. könyvkereskedése, Budapest, Andrásy-ut 21.

Megrendelhető minden könyvkereskedésben.

